

LIBRIS

We know
books

ALTE TITLURI SEMNATE DE PENELOPE DOUGLAS

Seria Fall Away

BULLY

RIVAL

DESCĂTUȘARE

FLACĂRA DINTRE NOI

Seria Devil's Night

CORUPT

HIDEAWAY

KILL SWITCH

Romane de sine stătătoare

MISCONDUCT

PUNK 57

PENELOPE DOUGLAS

**FIVE
BROTHERS**

Traducere din limba engleză și note de
ANCA IRINA IONESCU

1**Krisjen**

Să nu umbli noaptea singură!
Strâng între degete tivul fustei mele în carouri și arunc o privire în spate. Șoseaua pustie și întunecată dispare în beznă, aidoma unui tunel alcătuit din coroanele întrepătrunse ale unor copaci. E miezul nopții. În lumina lunii, frunzele par albastre. Vântul de octombrie îmi suflă părul pe obraz.

Privesc înainte și merg mai departe. Inima îmi bate puternic în piept.

Să nu umbli noaptea singură!

Nu cred că părinții mei mi-au spus-o vreodată, dar regula asta mi-a intrat în cap. Lumea este plină de lucruri și de oameni care vor să ne facă rău pur și simplu pentru că pot. Pentru că noi facem așa încât le este ușor să ne rănească.

Noi, femeile, nu ar trebui să fim prea musculoase. Nu ar trebui să fim prea inteligente și nici să învățăm cum să ne administrăm singure banii. Nu e nevoie să știm cum să ne descurcăm în aglomerație, să ne orientăm printr-un oraș sau printr-un aeroport, nici să alegem singure mașina pe care vrem să o cumpărăm. Dacă ai un bărbat cu tine, lasă-l pe el la volan! Iar rezervarea pentru cină, la restaurant, ar trebui să fie întotdeauna pe numele lui.

Acestate sunt lucrurile pe care părinții mei *chiar* mi le-au spus.

În viață, tot ce contează este puterea. Nu mi s-a zis că eu, ca femeie, nu am deloc putere, dar mi s-a atras atenția că bărbații mă vor plăcea mai mult dacă nu le voi arăta că o am.

Pădurea care flanchează șoseaua mă apasă. Mi se pare că văd niște siluete care, de fapt, nu există. Siluete ascunse printre copaci. Mă urmăresc. De parcă pericolul simte când suntem neajutorați și apare exact în acel moment și în acel loc. La urma urmei, criminalii în serie care dau târcoale taberelor de vară știu întotdeauna când o fată s-a îndepărtat de grupul ei, nu? Nu contează unde anume este respectiva tabăra de vară. Nu contează nici dacă acel criminal s-a cazat într-o altă tabără.

Și totuși, în loc să mă tem, privesc în sus. Stelele sunt atât de strălucitoare, încât, de fapt, mă bucur că sunt singură afară, pe acest drum întunecat, departe de luminile orașului.

Îmi strâng în pumni fusta uniformei de școală. Materialul moale al bluzei mi se lipește de pielea umedă. Sâni mi se freacă de pânză.

Jupiter va fi vizibil peste câteva luni. Am uitat ce planete pot fi văzute în această perioadă a anului, dar tot e plăcut că acum pot vedea cerul. În sezonul uraganelor, în orașele de coastă din Florida e mereu înnorat.

Brusc, aud un motor în spatele meu.

— Vrei să te duc cu mașina? strigă cineva.

Întorc iute capul într-acolo, iar inima îmi tresare. Întâlnesc ochii verzi ai șoferului. Conduce o camionetă. Pășesc pe pietriș. Camioneta înaintează încet pe lângă mine.

Un braț îi atârână dincolo de portieră. Nu poartă tricou. E ars de soare pe gât și pe piept.

Lucrează în aer liber. Și, din câte se pare, de multe ori muncește la bustul gol. Nu pare deloc bronzat cu dungii.

Un băiat care locuiește dincolo de calea ferată.

Părul lui negru e ascuns sub o șapcă de baseball. Sclipirea din ochii lui îmi este foarte cunoscută. Bărbații au început să se uite astfel la mine cu mult înainte să împlinesc vârstă potrivită pentru a fi privită așa.

— Nu, mulțumesc! îi răspund.

Înghit în sec. Merg mai departe, așteptând să apese pedala de accelerație și să-și vadă de drum, dar nu pleacă. Mușchii coapselor mi se încordează, sunt gata s-o iau la fugă. Încerc să mă îndepărtez tot mai mult de el. Simt cum ochii lui îmi pironesc spatele.

— Știi de ce ai nevoie? întreabă el.

Cu coada ochiului, observ că mașina lui se apropie din nou.

— O fată ca tine ar trebui să aibă un iubit.

O șuviță din părul meu castaniu flutură în vânt, apoi îmi atinge obrazul. Strâng din nou tivul fusteii între degete. Poalele bluzei mele albe sunt aproape la fel de lungi cât fusta.

— Un tip care să aibă grijă de tine și să te ducă oriunde cu mașina, adaugă el. Ai vrea să ai un bărbat?

Cuvintele lui îmi stârnesc fiori. Mă uit în față, în lungul șoselei. Și mai mult întuneric. Și mai pustiu. Nimeni nu știe că sunt aici.

— Vino! îmi cere tipul, aproape în șoaptă.

Mi se usucă gura.

Nu a spus-o ca pe o rugămintă.

Aud portiera scârțâind și mă opresc. Mă răsucesc încet. Șoferul sare din camionetă.

Fugi!

Lasă portiera deschisă, apoi se apropie încet, ca și cum aș fi un câine pe care trebuie să-l prindă în lesă, înainte să-i scape.

Fugi! îmi repet.

Fac un pas înapoi, dar el întinde o mână și apucă între degete șuvița de păr care mi s-a lipit de obraz.

Se uită în ochii mei.

E tânăr. Nu cu mult mai mare decât mine. Și e mai înalt. Mai lat în umeri.

Prea aproape.

Mă răsucesc pe călcâie, dar nu apuc să fac primul pas, că el mă înșfacă și mă trage la pieptul lui. Gâfâi. Cu o palmă îmi acoperă un sân, iar pe cealaltă mi-o strecoară între picioare.

Dă să-mi bage mâna în chiloți și șuieră în urechea mea:

— Doamne! Ai ceva pe cinste aici, așa-i?

Geme.

Încerc să mă smulg din mâinile lui. Scâncesc:

— Nu!

Reușește să-mi bage mâna în chiloți, mă apasă și respiră greoi.

— Urcă în camionetă!

Mă răsuțește iute și îmi dă drumul din strânsoare, însă nu apuc să fug, fiindcă mă împinge spre mașina lui.

— Acum eu sunt bărbatul tău, scumpo! mârâie el.

Îmi rotesc privirea în jur. Tipul mă îmbrânțește spre camionetă. Portiera deschisă îmi blochează drumul spre stânga, iar el este în dreapta mea. Înebbunită, urc în camionetă și mă târăsc de-andăratelea cât de mult pot, până când mă lovesc cu spatele de altă portieră.

Apuc mânerul din spatele meu și dau să deschid portiera, dar încuietorile se activează cu o secundă înainte să trag de mâner. Îl smucesc încolo și-ncoace, încercând cu disperare să evaderez. Tipul stă cu ochii pe mine. Se urcă în camionetă și trănțește portiera. Nu mă pot mișca. Strâng din coapse.

Privirea lui îmi cercetează corpul. Se delectează cu tot ceea ce vede sub fusta mea, care mi s-a ridicat pe coapse. O trag în jos.

— La naiba! mârâie el, după care își linge buzele.

Bagă în viteză și apasă pedala de accelerație.

— Unde mă duci?

— Într-un loc unde mă pot ocupa așa cum trebuie de noua mea iubită.

Ochii îi scapără. Un strop de sudoare i se scurge pe piept, apoi alunecă pe mușchii bine definiți ai abdomenului.

Părul lui închis la culoare e mai întunecat lângă urechi, acolo unde sudoarea l-a năclăit. Își mușcă buza de jos. Se uită tot înainte. Pielea gâtului e netedă, fără riduri. Mușchii brațelor se flexează. Ține brațul drept întins și strânge tare volanul. Nu are tatuaje. Doar o cicatrice pe sprânceană — o creștătură mică, unde firele de păr nu mai cresc.

Îmi înfig unghiile în tapițeria scaunului de sub mine.

Ar trebui să fac mai multe eforturi ca să scap. Ar trebui să-l lovesc.

Camioneta iese de pe șosea, coboară pe un drum neasfaltat, apoi cotește brusc la stânga. Ajungem pe o porțiune de teren viran înconjurat de pădure. Aici vine lumea ca să se plimbe cu ATV-urile. Pădurea e plină de poteci.

Dar noaptea terenul ăsta e pustiu.

Suntem doar noi doi.

Parchează și oprește motorul, iar interiorul mașinii se cufundă în întuneric.

Mă apucă de glezne și mă trage spre el. Îngenunchează între picioarele mele.

— Vreau să merg acasă.

Nu răspunde.

Întinde o mână sub fusta mea, îmi trage chiloții în jos, apoi îi scoate de tot. Se uită lung la pielea mea dezgolită.

— Doamne! Ești o târfuliță frumușică!

Îmi ridică bluza și se repede la pieptul meu. Îmi cuprinde un sfârc cu buzele, iar cu cealaltă mână mă mângâie între picioare.

— Mmm..., geme el.

Îi apuc încheietura cu ambele mâini și încerc să-i îndepărtez degetele dintre coapsele mele, dar mușchii lui se încordează. Nu reușesc să-l clintesc. Îmi mângâie sfârcul cu limba, apoi se mută la celălalt sân. Îmi proptesc palmele în pieptul lui. Scâncesc, însă nu mă bagă în seamă; își vede de treabă.

E ca și cum n-aș exista.

Ca și cum sunt aici doar pentru plăcerea lui.

Îmi mușcă sfârcul. O undă de șoc mă străbate din stomac până între coapse. Îi dau drumul și îmi duc degetele la betelia fustei.

— O, da! Păsărica ta udă e pregătită pentru mine, așa-i? susură el.

Da, scumpule!

Strâng între degete plăselele cuțitului ascuns în buzunarul fustei, apoi ridic fulgerător brațul și apăs lama pe gâtul lui.

Încremenește.

Un zâmbet îmi dă târcoale.

Respirația lui fierbinte se iuțește. Tipul a rămas nemișcat, cu gura aproape de sânii mei. Simt că plutesc. Îmi ridic fruntea și mă răstesc la el:

— Dă-te de pe mine!

Doamne, cât de repede s-a oprit! A fost grozav!

Acum aș putea să-i fac orice vreau.

Se așază încet pe scaunul șoferului. Mă mișc odată cu el, ținându-i cuțitul lipit de gât.

Îl încalec. Mă așez în poala lui.

— Pune-ți palmele pe plafon! îi cer.

Ridică brațele, respirând anevoie, și își lipește palmele de plafonul mașinii.

Volanul mă împunge în spate. Mă lipesc de trupul lui. Sfârcurile mele, acoperite de bluză, îi împung pieptul cald.

Își ține respirația. Cu cealaltă mână, scotocesc prin buzunarul lui. Scot câteva bancnote împăturite și le ridic la vedere. Zâmbesc scurt, apoi le pun în buzunarul bluzei mele.

Apăs mai tare lama pe pielea lui.

— Măinile la ceafă!

Îmi aruncă o căutătură urâtă, dar se supune.

Probabil că aș putea fugi chiar acum. Nu cred că va încerca să mă oprească și nici să-mi ia arma. Îmi închipui că un tip ca el — arătos și obișnuit să aibă orice fată își dorește — nu vrea să-și mai bată capul cu mine.

Aș putea pleca.

Dar nu plec.

Îmi unduiesc coapsele foarte încet, peste umflătura din blugii lui. Îmi lipesc o palmă de pieptul lui.

Mă sprijin în genunchi, astfel încât sânii mei să fie la nivelul gurii lui. Îi zic:

— De fapt, dacă mă gândesc mai bine... Ești numai bun de distracție, așa-i?

Mă înclin spre buzele lui, iar el profită de invitația tăcută: îmi trage bluza în jos și îmi dezgolește un sân. Îl cuprinde cu gura și

îl sugă. Limba lui fierbinte mă ațâță. Îl apuc de ceafă și îl lipesc de mine, ca să mă asigur că nu se oprește.

Îl sărut pe gură și îi șoptesc:

— Deschide-ți fermoarul și scoate-o!

Cu un geamăt, îmi rotesc șoldurile, apăsându-mă pe umflătura de sub jeansii lui. Își desface iute cureaua și trage fermoarul.

Încearcă să mă apuce de șolduri, dar îi apăs iar lama pe gât.

— Nu mă atinge!

Se îndepărtează puțin. Îl sărut. Penisul lui tare și fierbinte îmi atinge clitorisul.

Îl privesc în ochi.

— Încă mă vrei? îi șoptesc.

Îmi face semn că da. Respiră anevoie, cu gura întredeschisă, după care răspunde:

— Doamne, da!

Îmi rotesc șoldurile, ca să-l ațâț mai mult, dar el e deja pregătit. Întinde iute un braț în spatele meu, către torpedo. Îi presar săruturi pe gât, urcând spre pe maxilar și spre tâmplă.

Însă el rămâne nemișcat. Mă opresc și eu.

Mă uit în spate. Ține în mână o cutie de prezervative, cu susul în jos. Ca și cum cutia ar fi goală.

O aruncă pe podeaua camionetei și se apucă să răscolească disperat prin torpedo. Speră să găsească vreun prezervativ rătăcit pe acolo. Hârtii, șervețele și instrumente care nu-mi sunt familiare se rostogolesc pe podea. Deși a scos tot ce avea în torpedo, e tot cu mâinile goale.

Nici urmă de prezervative.

Mă încordez.

— Mai erau două, îi spun.

Îmi aruncă o privire îndurerată. Mai pipăie o dată interiorul micului compartiment, dar în zadar.

Îmi las brațele să-mi atârne pe lângă corp.

— Trace...

Își lasă capul pe spate și își sprijină palmele pe creștet.

— Rahat! murmură el, cu ochii pironiți în plafon.

Parcă mi-a picat cerul în cap. Am făcut sex cu el acum trei zile. Atunci mai avea două prezervative în cutia aia. Iar frații lui nu folosesc această camionetă.

Încerc să-i surprind privirea, dar nu se uită la mine.

— Pe bune? îl întreb.

Nu mai aștept să răspundă. Mă ridic, mă așez iar pe locul de lângă el și las cuțitul deoparte.

— Haide..., spune Trace cu blândețe. Te rog, nu fi supărată, Krisjen!

Vrea să mă ia de mână, dar mă feresc. Închei nasturii bluzei, pe care i-am deschiat mai devreme, ca să arăt ca o pradă sexy, vânată de un criminal în serie. O pradă care rătăcește pe o șosea întunecată, în pustietate.

Niciunul dintre noi nu mai are chef de sex. Trace își încheie fermoarul jeansilor, își pune cureaua la loc, iar micul nostru joc de roluri încetează. Am revenit la realitate. Am din nou optsprezece ani și am absolvit liceul de curând. Nu mai frecventez o școală catolică. El are douăzeci de ani și încearcă să nu își atragă dușmănia uneia dintre cele mai bune prietene ale surorii sale. Trace știe că drumurile noastre se vor intersecta des.

— Te rog, nu mă face să mă simt prost! îmi zice încet. Am crezut că și tu te vezi cu alți tipi. Doar nu ești îndrăgostită de mine? Sunt un idiot.

Închid ochii și aproape că izbucnesc în râs. Chiar este idiot.

Nu sunt îndrăgostită de el.

Dar acum nu mă mai pot minți singură. Pentru el nu sunt deloc specială. Probabil că este aici doar fiindcă sunt singura fată care i-a răspuns la mesaje în seara asta.

Totuși, mi-a plăcut de el. Acceptă fanteziile mele din jocurile noastre de roluri; fanteziile în care înving pe cineva care încearcă să mă înfrângă.

Las capul în jos și îmi frec ochii obosiți.

Mă ia de mână.

— Krisjen, serios că-mi pare rău! Nu credeam că avem o relație monogamă.

Faptul că zice asta mă face să mă simt și mai penibil.

— Nu-ți cere scuze! îi zic, trăgându-mi mâna dintr-a lui. Ai dreptate. Nu-i ca și cum o să ne căsătorim în curând.

Îi întâlnesc ochii și îi rostesc numele în gând. *Trace Jaeger.*

El și Milo Price, fostul meu iubit, sunt cei doi tipi cu care m-am culcat până acum.

Întotdeauna am crezut că voi avea un singur iubit. Când aveam doisprezece ani, îmi imaginam că experiența dragostei mele va presupune săruturi pătimașe, împărtășite pe stânci aflate la malul oceanului, în timp ce rochia mea va flutura în vânt. El avea să fie poet. Și, în secret, un duce. Cu un castel al lui. Am crezut că așa se va întâmpla, pentru că îmi împuiasem singură capul cu tot felul de idei prostești. Nu am crezut că îmi voi dori atenția altora cu atâta disperare.

Dar nu a fost așa cum îmi imaginam. Când eram în clasa a zecea, eu și câteva prietene de-ale mele am fost invitate la balul celor de-a unsprezecea. Balul a culminat cu o petrecere la care mi-am cedat virginitatea iubitului meu, pe patul unui străin, și totul s-a terminat în unsprezece minute.

M-am culcat cu doi băieți.

Iar numărătoarea încă nu s-a încheiat.

Trace nu va fi ultimul.

— Și alți bărbați îmi vor face ce-mi faci tu, îi șoptesc.

— Exact ca mine?

— Probabil mai dur.

Pufnește și se așază iar.

— Să știi că poți să vii la mine peste vreo cinci sau zece ani, când vei simți nevoia să iei o pauză de la viitorul tău soț. Când o să ai nevoie de sex murdar, adevărat.

Încearcă să-mi smulgă un zâmbet, dar mă abțin. Mă uit pe fereastră. *Peste zece ani...* Doamne! Oare atunci voi mai avea nevoie de el ca să mă simt vie?

O imagine îmi străfulgeră prin minte, însă aproape imediat îmi dau seama că nu mama e cea pe care o văd. Mă văd pe mine, cu părul ca al maică-mii, purtând hainele ei, trăind viața ei.

Trace încearcă să mă ia din nou de mână.

— Vino aici!

Mă opun.

— Vino aici! Îmi șoptește.

Îmi feresc mâna.

Trace se străduiește să le facă pe plac tuturor. Nu-i place să fie cineva supărat pe el. Asta i se trage după anii în care a fost nevoit să se ferească din calea celor patru frați mai mari ai lui. Toți patru sunt ca niște uragane.

Macon, Army, Iron și Dallas.

Liv, sora lui Trace, e iubita lui Clay, care e cea mai bună prietenă a mea. Însă Liv are o fire destul de liniștită în comparație cu firea celorlalți membri ai familiei Jaeger. Și în cazul ei, sunt sigură că asta i se trage tot după ani buni când a trebuit să se ferească de cei cinci frați mai mari ai ei. Dar îi iubește pe toți.

Părinții lor au murit la interval de două luni unul de celălalt, cu mai bine de opt ani în urmă. Fratele cel mai mare, Macon, a fost nevoit să părăsească armata și să se întoarcă acasă, pentru a-și crește frații. Trace nu are amintiri cu părinții lui.

— Am putea ieși împreună în oraș, spune Trace. Banii mei sunt la tine.

— Adică alocația ta?

Scot bancnotele împăturite din buzunarul de la piept: una de douăzeci de dolari la exterior și o bancnotă de un dolar îndoită la interior. Îi dau banii înapoi. Îmi pun chiloții.

Pune bancnotele înapoi în buzunar.

— Eu muncesc pentru banii mei, să știi!

Îm-hm. Bine, cum zici tu!

— Nu vreau să mă inviți în oraș doar fiindcă te simți vinovat.

— Să știi că eu încă am chef de sex, glumește Trace, afișând zâmbetul lui adorabil. Jocul ăsta a fost ideea ta. Și m-ai cam stârnit.

Face un gest către erecția lui.

— Partea în care m-ai jefuit a fost sexy.

Mă încrunt. Mă enervează că îmi vine să zâmbesc. Trace încearcă din răspuț să mă facă să mă simt mai bine. Habar n-am de ce, vreau să știu că îi apreciez eforturile.

Se pare că și eu vreau să le fac celorlalți pe plac.

— Am încercat să fiu dură, cum sunt soră-ta și Clay, mormăi eu.

Adineaori am crezut că-mi iese, dar acum nu mai sunt sigură.

Îmi atinge fața.

— Mă bucur că nu ești violentă, rostește Trace încet. Îmi place că ești blândă cu oamenii. Să nu te schimbi!

E drăguț din partea lui că spune asta, dar pentru mine nu e bine să mă port amabil. Dacă sunt blândă, devin o țintă ușoară.

— Să nu te schimbi, Krisjen! Ai înțeles?

Mda, bine.

Îmi suflec mânecile și îmi pun centura de siguranță.

— Du-mă la tine acasă! Trebuie să-mi recuperez mașina.

— Krisjen...

— Totu-i în regulă, Trace.

Nu mă uit la el. Nu suntem un cuplu. Niciodată n-am fost.

M-am mințit singură. Mi-am făcut-o cu mâna mea.

Sunt sigură că, încă de la început, pentru el am fost doar o parteneră de sex. Într-o noapte, în primăvara trecută, eu și Clay am trecut dincolo de calea ferată și am mers în Golful Sanoa, acolo unde a fost la început orașul St. Carmen.

La modul oficial, acum toți locuim în St. Carmen, dar celor din Golf — cartierul unde locuiesc Trace și familia lui — nu le place să audă asta. Sunt foarte atașați de pământurile lor și vor autonomie.

Ei sunt sălbatici.

Noi ascundem totul.

Ei sunt săraci.

Noi nu suntem.

Ei sunt locuitorii Mlaștinii.

Nouă ni se zice „Sfinții”, pentru că locuim în St. Carmen.